

13/11/2025

Πολυαρχιερατικό συλλείτουργο για τα ονομαστήρια Μητροπολίτη Τρίκκης Χρυσοστόμου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης](#)

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα και εκκλησιαστική κατάνυξη τελέστηκε την Πέμπτη 13 Νοεμβρίου 2025, στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Νικολάου Τρικάλων, η Θεία Λειτουργία επί τη μνήμη του εν Αγίοις Πατρός ημών Ιωάννου του Χρυσοστόμου, προεξάρχοντος του εορτάζοντος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης κ. Χρυσοστόμου.

Τον βίο και το έργο του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου ανέπτυξε στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ, ο οποίος ευχήθηκε εγκάρδια στον εορτάζοντα Μητροπολίτη Τρίκκης κ. Χρυσόστομο για την ονομαστική του εορτή και για τη συμπλήρωση δέκα ετών ευλογημένης ποιμαντορίας.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, ο Συνοδικός Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ. Πλάτων ανέγνωσε την επιστολή του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου, καθώς και της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, με τις θερμές ευχές προς τον εορτάζοντα Ιεράρχη για την επέτειο της δεκαετούς αρχιερατικής του διακονίας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τρίκκης κ. Χρυσόστομος ευχήθηκε και ευχαρίστησε όλους όσους συμμετείχαν στη χαρά της ημέρας, ενώ δέχθηκε τις ευχές του εκκλησιάσματος κατά τη διανομή του αντιδώρου.

Ομιλία Μητροπολίτη Τρίκκης κ. Χρυσοστόμου:

«Σεβασμιώτατοι Αρχιερείς,

Σεβαστοί Πατέρες,

Εντιμότατοι Άρχοντες,

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Με βαθιά συγκίνηση άκουσα την επιστολή του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου, την οποία ευγενώς ανέγνωσε ο Συνοδικός Μητροπολίτης Λαγκαδά κ. Πλάτων.

Η πατρική του ευχή και η αναγνώριση της Ιεράς Συνόδου για τη δεκαετή μας πορεία δεν ανήκει προσωπικά σε εμένα, αλλά σε όλους εσάς: τους συνεργούς, τους ιερείς, τους άρχοντες, τον λαό του Θεού, που συνδιακονούμε εδώ στην Ιερά Μητρόπολη Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης.

Διότι η Εκκλησία δεν είναι ένας άνθρωπος, αλλά η κοινότητα όλων των πιστών, όπου ο καθένας προσφέρει από το υστέρημά του και από το περίσσειμα της αγάπης του.

Σήμερα, δέκα χρόνια από τη μέρα που ο Θεός επέτρεψε να εγκατασταθώ και να ενθρονισθώ σε αυτή την ευλογημένη Μητρόπολη, νιώθω ότι τα Τρίκαλα δεν είναι πλέον μόνο τόπος διακονίας, αλλά η δική μου πόλη και πατρίδα.

Μέσα στα ορεινά τοπία της, στα ποτάμια της, στις ενορίες και στα χωριά της, έζησα στιγμές χαράς, αλλά πάντοτε με μία σταθερή παρουσία: την αγάπη σας.

Πρώτα απ' όλους, αναφέρομαι με σεβασμό και συγκίνηση στο πρόσωπο του μακαριστού Μητροπολίτου Τρίκκης και Σταγών κυρού Αλεξίου. Ήταν εκείνος που με κάλεσε να έλθω στα Τρίκαλα, με τίμησε και με εμπιστεύθηκε ως Πρωτοσύγκελλό του.

Ένας άνθρωπος της ησυχίας και της ευγένειας, της ακρίβειας και της προσευχής, που έζησε 34 ολόκληρα χρόνια στον επισκοπικό θρόνο, ως πατέρας αληθινός. Επίσκοπος που έσπειρε έργα, έδωσε υποτροφίες, έκτισε ναούς, στήριξε πτωχούς, ανακούφισε θλιμμένους.

Κι όταν έκρινε ότι έπρεπε να παραδώσει τη σκυτάλη, αποσύρθηκε οικειοθελώς, με την αρχοντική του ταπείνωση.

Το όνομά του μένει βαθιά χαραγμένο στην ψυχή μου και στην καρδιά όλων των Τρικαλινών.

Ευχαριστώ θερμά τους ιερείς της Μητροπόλεώς μας τους πολύτιμους συνεργάτες

μου. Ιδιαίτερα ευχαριστώ τον Πρωτοσύγκελλο μας, τον π. Αλέξιο, ο οποίος με την ευφύια και την αφοσίωσή του στέκεται πάντοτε δίπλα μου.

Ο Γενικός μας Αρχιερατικός Επίτροπος, ο π. Λάμπρος, έγινε η αιτία να γνωρίσω τα Τρικάλα και τον γέροντα Αλέξιο.

Διακονήσαμε μαζί στη Θεσσαλονίκη και ιδιαιτέρως στον ναό της Αγίας Μαρίνας.

Όπως λέει ο Άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος: «Ο επίσκοπος είναι ως λύρα, και οι πρεσβύτεροι ως χορδές κιθάρας».

Αν η μουσική που αναπέμπεται από την τοπική μας Εκκλησία είναι αρμονική και μελωδική, αυτό οφείλεται σε εσάς, αδελφοί μου και πατέρες.

Δεκαετία ολόκληρη σταθήκαμε μαζί στον άμβωνα, στις αγρυπνίες, στο Συσσίτιο, στη Θεία Λειτουργία, στις πανηγύρεις και στις εορτές, στη φιλανθρωπία, στη κοινή μέριμνα για τον πόνο του λαού.

Εσάς έχω στυλοβάτες, συναγωνιστές, φίλους, αδελφούς.

Ευχαριστώ εκ βάθους καρδιάς τους άρχοντες της πόλεως και του νομού.

Ο καθένας από τον ρόλο του στηρίζει την Εκκλησία, συμμετέχει στα κοινά, προσφέρει από καρδιάς.

Με έχετε σταθερά δίπλα σας, όπως κι εγώ σας έχω πάντοτε συμπαραστάτες.

Μαζί διακονήσαμε τους πτωχούς, κρατήσαμε όρθια την ελπίδα στη δύσκολη δεκαετία των κρίσεων και των δοκιμασιών.

Και πώς να μην ευχαριστήσω εσάς, τον φιλάγιο λαό των Τρικάλων! Από την πρώτη στιγμή ανοίξατε την αγκαλιά σας και με βάλατε μέσα. Με δεχθήκατε ως πατέρα, με αγαπήσατε χωρίς όρους, με στηρίξατε στα δύσκολα, με χαρήκατε στα όμορφα. Σας οφείλω πολλά. Και θα το πω όπως το νιώθω: η πόλη αυτή έγινε η νέα μου πατρίδα, ο τόπος που θα έχω στην καρδιά μου μέχρι τέλους.

Ευχαριστώ με συγκίνηση όλους όσοι ήλθαν από μακριά για να συνεορτάσουν, ιδιαίτερα την οικογένειά μου, που ήταν πάντοτε η αόρατη δύναμή μου:

Τους γονείς μου, Ευάγγελο και Βασιλική, που με ανέθρεψαν εν φόβω Θεού, που με δίδαξαν ότι η αγάπη και η προσευχή είναι η μόνη αληθινή περιουσία.

Τους αδελφούς μου, Ματθαίο και Φώτιο, που στέκονται πάντα διακριτικά, αλλά σταθερά.

Τις συζύγους τους, Ελένη και Τίνα, που με αγάπη συμμερίζονται την πορεία μου.

Και τα αγαπημένα μου ανίψια, Βασιλική και Βαγγέλη, που αποτελούν τη συνέχεια και την ελπίδα μας.

Από καρδιάς ευχαριστώ τους Σεβασμιωτάτους Αρχιερείς, που διέσχισαν δρόμους μακρινούς, αφήνοντας υποχρεώσεις και κόπους, για να βρεθούν κοντά μας.

Η παρουσία σας, Σεβασμιώτατοι, δεν είναι τυπική· είναι αδελφική μαρτυρία εκκλησιαστικής αγάπης.

Σας ευχαριστώ ένα-ένα:

Τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πειραιώς κ. Σεραφείμ, ακάματο θεολόγο και νομικό, μέντορα και άνδρα βαθιάς εκκλησιαστικής συνείδησης.

Τον Σεβασμιώτατο Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγο, αληθινό λόγιο Ιεράρχη και αδελφό στην πορεία.

Τον Σεβασμιώτατο Φθιώτιδος κ. Συμεών, άνδρα εμπνευσμένο, δραστήριο, πηγή χαράς και αναστάσιμης ελπίδας για όλη την Εκκλησία μας.

Τον Σεβασμιώτατο Λαγκαδά κ. Πλάτωνα, ο οποίος συνεχίζει με ταπεινότητα και συνέπεια την ιερή παράδοση του μακαριστού προκατόχου του, του ένθεου Αρχιερέως κυρού Ιωάννου. Στέκεται πάντοτε δίπλα μου, ως πατέρας πνευματικός και μεγάλος αδελφός, με αγάπη, διάκριση και καλοσύνη. Και σήμερα, που συμπληρώνονται τέσσερα έτη από την ενθρόνισή του στη θεοφύλακτη Μητρόπολη Λαγκαδά, την 13η Νοεμβρίου 2021, του ευχόμαστε ολόψυχα άξιος, άλυπος και ανέφελος στην επιτελούμενη ποιμαντορία του, με τη χάρη του Θεού να τον ενισχύει και να τον φωτίζει πάντοτε.

Τον Σεβασμιώτατο Αυλώνος κ. Χριστόδουλο, ήρεμο και πατρικό άνδρα, γεμάτο πνευματική σοφία και αθόρυβη δύναμη, που εμπνέει όλους όσοι τον γνωρίζουν.

Και τέλος, τον Επίσκοπο Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Πρόδρομο, τον αληθινό ιεραπόστολο της Αγάπης, που μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα έκτισε δεκαπέντε ναούς, δύο σχολεία και πολλά άλλα έργα πίστεως και ελπίδας, αναδεικνύοντας με την ταπείνωση και το έργο του το πρόσωπο του ζώντος Θεού στη μακρινή Αφρική.

Η παρουσία όλων σας δεν κοσμεί μόνο τη γιορτή, αλλά και την ψυχή μου. Ευλογώ εκ βάθους καρδιάς τις μοναστικές αδελφότητες που δίνουν την καθημερινή τους μαρτυρία πίστεως, υπομονής και αγάπης. Η προσευχή τους είναι ο πνεύμων της Μητροπόλεώς μας· η σιωπή τους, η φωνή του Θεού που μας υπενθυμίζει ότι άνω σχώμεν τας καρδιάς.

Ιδιαίτερως καλωσορίζω και ευλογώ τον Πανοσιολογιώτατο Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Παναγίας Ξυλιάδος, π. Αθανάσιο, και την κατά σάρκα αδελφή του, κυρία Μαρία. Δώρο του Θεού η παρουσία τους στη ζωή μου· άνθρωποι της προσευχής, της ταπεινώσεως και της απλότητος, που γνωρίζουν πώς να σκορπούν παρηγορία και φως γύρω τους.

Καθώς ολοκληρώνεται η δεκαετία αυτή της επισκοπικής πορείας, έρχονται στον μου λόγοι του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου:

«Δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν!»

Δόξα τω Θεώ, που με άξιωσε να ζήσω εδώ ανάμεσά σας.

Δόξα τω Θεώ, που έβαλε στο δρόμο μου ανθρώπους απλούς.

Δόξα τω Θεώ, που χαρές, λύπες, κόποι, δάκρυα, έγιναν βήματα σωτηρίας και αγιασμού.

Εύχομαι, μέσα από τα τρίςβαθα της καρδιάς μου, ο Κύριος να μας χαρίζει έτη πολλά και δημιουργικά, έτη πίστεως και έργων αγάπης, ώστε όταν έλθει η ώρα, να έχουμε όλοι ακούσει την φωνή εκείνη:

«Εύ, δούλε αγαθέ και πιστέ, είσελθε εις την χαράν του Κυρίου σου».

Και πάλιν, δόξα τω Θεώ!

Δόξα Του για κάθε στιγμή που με δίδαξε, για κάθε χαρά που με γέμισε, για κάθε δυσκολία που με στήριξε. Δόξα Του για την αγάπη σας, που έγινε φως στην πορεία μου και φωνή παρηγορίας στην καρδιά μου. Με πίστη βαθιά και προσευχή αδιάλειπτη, ατενίζω το αύριο, γνωρίζοντας ότι ο Κύριος θα φωτίζει κάθε βήμα,

κάθε δρόμο, κάθε καρδιά. Κάθε μέρα, ας είναι για μένα και για όλους μας μια ευκαιρία να ζήσουμε την αγάπη Του, να προσφέρουμε φως και να γευθούμε τη χαρά της σωτηρίας.

Δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν!».

